

UCHWAŁA Nr 27 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 1985 r.

w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent.

Realizując przyjęte w centralnym planie rocznym na 1985 r. założenia zachowania realnej wartości świadczeń emerytalno-rentowych, uwzględniając zgłoszone wnioski i wyniki społecznej konsultacji oraz kierując się zasadą szczególnej ochrony warunków życia emerytów i rencistów pobierających niskie świadczenia — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie oraz renty rodzinne, przyznane do dnia 31 grudnia 1983 r. na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270), zwanej dalej „ustawą”, od podstawy wymiaru nie przekraczającej 18.000 zł podwyższa się poczynając od dnia 1 marca 1985 r. na zasadach określonych w § 2—4.

2. Przy ustalaniu daty przyznania emerytury lub renty stosuje się odpowiednio art. 122 ust. 5 ustawy.

§ 2. 1. Podwyższenie emerytur i rent, zwanych dalej świadczeniami, następuje przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej w myśl § 3 lub 4.

2. W razie zbiegu prawa do dwóch lub więcej świadczeń, za kwotę podstawy wymiaru, od której zależy prawo do zwiększenia i wysokość tego zwiększenia, uważa się kwotę podstawy wymiaru każdego ze świadczeń.

3. Przy zwiększeniu podstawy wymiaru świadczenia na zasadach określonych w § 3 i 4 nie mają zastosowania ograniczenia wysokości podstawy wymiaru określone w art. 61 pkt 2 ustawy oraz w przepisach odrębnych.

4. Po podwyższeniu świadczeń ustala się współczynnik waloryzacyjny, o którym mowa w art. 74 ust. 2 ustawy, stanowiący — wyrażony procentowo — stosunek podwyższonej emerytury lub renty do zwiększonej podstawy wymiaru świadczenia bez uwzględnienia dodatków

rodzinnych, dodatku dla sierot zupełnych oraz dodatku pielęgnacyjnego.

§ 3. Podstawę wymiaru emerytur, rent rodzinnych, rent inwalidzkich I i II grupy oraz rent inwalidzkich dla inwalidów III grupy, którzy do dnia wejścia w życie uchwały osiągnęli wiek: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna lub osiągną go do dnia 28 lutego 1986 r., zwiększa się w następujący sposób:

Dotychczasowa podstawa wymiaru w zł	Zwiększenie podstawy wymiaru	
	o kwotę zł	nie mniej niż do kwoty zł
do 8.000	2.600	10.300
od 8.001 do 10.000	2.400	10.600
od 10.001 do 12.000	2.000	12.400
od 12.001 do 14.000	1.600	14.000
od 14.001 do 16.000	1.200	15.600
od 16.001 do 17.000	800	17.200
od 17.001 do 18.000	200	17.800*

§ 4. Podstawę wymiaru rent inwalidzkich dla inwalidów III grupy, którzy do dnia wejścia w życie uchwały nie osiągnęli wieku: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna i nie osiągną go do dnia 28 lutego 1986 r., zwiększa się w następujący sposób:

Dotychczasowa podstawa wymiaru w zł	Zwiększenie podstawy wymiaru	
	o kwotę zł	nie mniej niż do kwoty zł
do 17.000	500	8.300
od 17.001 do 18.000	200	17.500

§ 5. 1. Podstawa wymiaru rent inwalidzkich osób, które w dniu wejścia w życie uchwały były zaliczone do III grupy inwalidów, zwiększona w myśl § 4, ulega ponownemu ustaleniu przez zwiększenie na zasadach określonych w § 3. jeżeli w okresie do dnia 28 lutego 1986 r. osoby te zostaną zaliczone do I lub II grupy inwalidów.

2. Podstawa wymiaru rent inwalidzkich osób, które w dniu wejścia w życie uchwały były zaliczone do I lub II grupy inwalidów, zwiększona w myśl § 3, nie ulega ponownemu ustaleniu w myśl § 4 w razie późniejszego zaliczenia tych osób do III grupy inwalidów.

§ 6. 1. Podstawa wymiaru emerytur, rent rodzinnych, rent inwalidzkich I i II grupy oraz rent inwalidzkich dla inwalidów III grupy, którzy osiągnęli wiek: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna, nie może być niższa od kwoty 10.300 zł bez względu na datę przyznania świadczenia oraz datę osiągnięcia tego wieku.

2. Podstawa wymiaru rent inwalidzkich dla inwalidów III grupy, którzy nie osiągnęli wieku: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna, nie może być niższa od kwoty 8.300 zł bez względu na datę przyznania świadczenia.

§ 7. Na zasadach określonych w § 1—6 podwyższa się z uwzględnieniem § 9 emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, przysługujące na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32),
- 2) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99),
- 3) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145),
- 4) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146),
- 5) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147),
- 6) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135).

§ 8. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, przysługujące na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139 i z 1984 r. Nr 52, poz. 270),
- 2) ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210),

podwyższa się przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej na zasadach określonych w § 1 ust. 1, § 2 ust. 2 i § 3—6, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. Renty inwalidzkie, o których mowa w ust. 1, dla rencistów — bez względu na ich wiek — z tytułu inwalidztwa III grupy pozostającego w związku ze służbą wojskową albo w związku ze służbą w organach Milicji Obywatelskiej podwyższa się przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej na zasadach określonych w § 1 ust. 1, § 2 ust. 2, § 3 i w § 6 ust. 1.

3. Zwiększenie, o którym mowa w § 3 i 4, przysługuje:

- 1) żołnierzom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej do dnia 31 grudnia 1983 r.,
- 2) funkcjonariuszom zwolnionym ze służby w Milicji Obywatelskiej do dnia 31 grudnia 1983 r.,
- 3) członkom rodzin pozostałych po żołnierzach zawodowych i funkcjonariuszach Milicji Obywatelskiej zmarłych do dnia 31 grudnia 1983 r. oraz po zmarłych emerytach i rencistach, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej lub ze służby w Milicji Obywatelskiej do tego dnia.

§ 9. 1. Renty inwalidzkie i renty rodzinne z tytułu wypadków przy pracy, wypadków w drodze do pracy i z pracy oraz z tytułu chorób zawodowych, przysługujące na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144) oraz na podstawie ustaw określonych w § 7 pkt 3—6, podwyższa się przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej na zasadach określonych w § 1, § 2 ust. 2 i 3 oraz § 3.

2. Podstawa wymiaru rent, o których mowa w ust. 1, nie może być niższa od kwoty 10.300 zł, bez względu na datę przyznania świadczenia.

§ 10. 1. Renty inwalidzkie i renty rodzinne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68) podwyższa się przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej na zasadach określonych w § 1—6, z tym jednak że:

- 1) ryczałtowe podstawy wymiaru, o których mowa w art. 11 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, zwiększa się odpowiednio do kwot 9.000 zł i 12.000 zł,
- 2) inne niż ryczałtowe podstawy wymiaru, z wyjątkiem przypadków wymienionych w pkt 3, podwyższa się do kwot nie niższych niż określone w pkt 1,
- 3) zwiększenie podstawy wymiaru na zasadach określonych w § 4 i 5 oraz w § 6 ust. 2 stosuje się tylko do rent inwalidzkich pobieranych przez inwalidów wojskowych w wieku poniżej: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna, zaliczonych do III grupy inwalidów bez związku ze służbą wojskową.

2. Ryczałtowe podstawy wymiaru w kwotach określonych w ust. 1 pkt 1 stosuje się również do rent przyznawanych po dniu 31 grudnia 1983 r., z wyjątkiem rent, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 11. 1. Podwyższenia świadczeń wynikającego z uchwały dokonuje się z urzędu, a jeżeli prawo do świadczenia było zawieszona — na wniosek osoby zainteresowanej.

2. Podwyższenie świadczeń oraz wypłata różnicy należności za okres od dnia 1 marca 1985 r. nastąpi w za-

sadzie do dnia 30 czerwca 1985 r., nie później jednak niż do dnia 31 sierpnia 1985 r.

§ 12. Upoważnia się Prezesa Urzędu do Spraw Kom-
batantów do odpowiedniego podwyższenia świadczeń
przyznanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 maja

1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów
(Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia
z mocą od dnia 1 marca 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner